



**Magna Gloria Antiquæ & Novissimæ Domus
Schwarzacensis A Magno Sacerdotio Sive Vita & Res
Præclare Gestæ ... DD. Abbatum Celeberrimi &
Antiquissimi Monasterii O. S. B. in Münster-Schwartzach**

**Friedrich Karl <Bamberg, Bischof>
Wirceburgi, 1743**

Waltherus II. ab Eglofstein, Abbas XXXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64362](#)

suas jam in partes pertraxerat, alterâ Conradum fideliter sequente. Hinc animis Religiosorum tam pernitosâ contentione distractis vix ullus religiosæ disciplinæ locus relinquebatur. Bona ab utraque parte jam vendita, jam pignori data, itâ distracta sunt, ut ad extremam Monasterium penuriam redactum fuerit. Eripuit brevì Deus ex tot tantisque Calamitatibus Conradum, elapso trimestri spatio vitâ functum, præter multa alia ob id singulari laude dignissimum, quòd Curiam in Stadel-Schwartzach emerit; Sinone interim ex Monasterio ejecto. Ejus temporibus statuente sic Ottone Episcopo Heripolensi Parochia nostra à Parochia oppidi Schwartzach separata est.

WALTHERUS II. ab Egloffstein,
ABBAS XXXI.

Compositis his tumultibus, Waltherum hujus nominis 2dum caput suum & Abbatem Religiosi designarunt anno 1342. 2do laudatissimi regiminis anno pridie Magdalæ Mœnus limites suos egressus sata læta, boumque labores prostravit:

vit; quin etiam disjectis pontibus Heripolensi, Kitzingensi & Oxoviensi plurima agris, muris & molendinis damna intulit. Annum eundem alio eoque tristiori fato infestum habuit Waltherus. Frater Clericus Wiglinus de Nürnbergia, Diaconus, bacillo, quem manu tenebat, linum soli expositum vertendo, mulieres in tantum furorem egit, ut inconditis vociferationibus viros suos inclamarent, eos ad vindictam, atque adeò ad cædem juvenis concitantes; Quâ etiam illi mulierum querelis exacerbati, in frugibus à cane inventum crudeliter affecerunt. Waltherus decimam in Detzelbach Erhardo de Hirschhorn Canonico Heripolensi oppignoravit, post aliquot annorum spatium recuperandam. Anno gesti officii II. piè decessit.

WALTHERUS III. ab Eglofstein, ABBAS XXXII.

Amisso Walthero 2do Waltherus III. Monasterio nostro Abbas datus est anno 1354., de quo duo notatu digna annales perhibent. Alterum
E est,